

Het ware, vreedzame gezicht van de Islam

[nederlands - dutch - الهولندية]

Karen Armstrong

vertaling: Team Moslima

revisie: Abo Abdillah

2013 - 1434

IslamHouse.com

Islam voor iedereen

حقيقة الإسلام

« باللغة الهولندية »

كارن أمسترنك

مترجم: فريق المسلمة

مراجعة: أبو عبد الله

2013 - 1434

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Het ware, vreedzame gezicht van de Islam

Er zijn 1,2 miljard moslims (momenteel 2.1 in 2012) in de wereld en Islam is de snelst groeiende religie. Als het kwaadaardige bloedbad op 11 september 2011, typerend was vanuit dit geloof, en Islam dit geweld werkelijk inspireert en rechtvaardigt, dan zou zijn groei en de toenemende aanwezigheid van moslims in zowel Europa en de Verenigde Staten een angstaanjagend vooruitzicht zijn. Gelukkig is dit niet het geval.

Het werkelijke woord Islam, wat overgave betekent, komt van het Arabische salam of vrede. Toen de profeet Mohammed (vznh) het heilige bezielde schrift, de Koran, naar de Arabieren bracht in het begin van de 7e eeuw, was een groot deel van zijn missie om een einde te brengen aan het soort massamoord, dat we zagen in New York en Washington. Het Arabië van voor de Islam was gevangen in een vicieuze cirkel van oorlog, waarin stammen vochten in een patroon van vetes en tegenaanvallen. Mohammed (vznh) zelf ontsnapte aan een aantal pogingen tot moord, de eerste moslimgemeenschap kon ternauwernood ontkomen aan uitroeiing door de machtige stad Mekka. De profeet (vznh) moest een bloedige oorlog voeren om te overleven, maar toen zijn gemeenschap veilig was wijdde hij zijn aandacht aan het opbouwen van een vreedzame coalitie van stammen en bereikte overwinning door een ingenieuze en geïnspireerde campagne van geweldloosheid. Toen hij in 632 overleed, had hij bijna eigenhandig vrede gebracht in het door oorlog verscheurde Arabië.

Omdat de Koran geopenbaard werd in de context van een intensieve oorlog hebben verscheidene passages betrekking op de behandeling van gewapende strijd. Oorlog was een hopeloze zaak op het Arabische schiereiland. Een opperhoofd werd niet geacht overlevenden te sparen na een strijd, sommige Koranische geboden lijken dit te delen. Moslims worden door God opgedragen: "...grijpt hen dan en doodt hen waar jullie hen vinden."(4:89) Extremisten citeren zulke verzen maar doen dat selectief. Zij doen dit zonder de aansporingen voor vrede die bijna altijd volgen op de meer felle passages:"... Als zij zich van jullie afzijdig houden, niet tegen jullie strijden en jullie vrede aanbieden dan verschaft God jullie geen weg om tegen hen op te treden"(4:90)

In de Koran is de enige toegestane oorlog die van zelfverdediging. Moslims mogen geen vijandigheden beginnen (2:190), oorlog is altijd slecht, maar soms moet je vechten om het soort vervolging te voorkomen zoals indertijd door Mekka werd toegebracht aan de moslims (92:191; 2:217), of om fatsoenlijke normen te behouden (4:75; 22:40) De Koran citeert de Torah, het Joodse heilige boek waarin toegestaan is te vergelden volgens het principe oog om oog, tand om tand, maar zoals het Evangelie, suggereert de Koran dat het verdienstelijk is, in de geest van liefdadigheid, af te zien van wraak (5:45) Vijandigheden moeten zo snel mogelijk tot een einde worden gebracht en moeten gestaakt worden zodra de vijand om vrede verzoekt.(2:192-193)

Islam is niet verslaafd aan oorlog, en jihad is niet één van zijn 5 zuilen, of essentiële praktijken. De oorspronkelijke betekenis van het woord jihad is niet heilige oorlog, maar strijd. Het refereert aan de moeilijke inspanning die nodig is om Gods wil in de praktijk te brengen op elk niveau zowel het persoonlijke, sociale, als politieke niveau.

Een belangrijk en veel geciteerde traditie van Mohammed (vzvh) is toen hij zijn metgezellen vertelde, op weg naar huis na een strijd: "We keren terug van een kleine jihad (de strijd) naar een grotere jihad", de meest noodzakelijke en gewichtig taak van het uitroeien van verkeerde handelingen in iemands eigen gemeenschap en iemands eigen hart.

Islam wordt niet door het zwaard opgelegd.

In een verklaring waarin het Arabisch zeer invloedend is, benadrukt de Koran: "*in de godsdienst is er geen dwang*"(2:256) Steeds worden moslims gelast respect te hebben voor Joden en Christenen, de mensen van het boek, (29:46) In woorden geciteerd door Mohammed (vzvh) in één van zijn laatste preken, zegt God aan alle mensen: "*...en wij hebben jullie tot volkeren en stammen gemaakt opdat jullie elkaar zouden kennen.*"(49:13) en dus niet veroveren, bekeren, onderwerpen, uitschelden of afslachten, maar de anderen de hand uit te steken met verstand en begrip.

Waarom dan de zelfmoordaanslag de kaping en de moord op onschuldige burgers? Het wordt absoluut niet gesteund door de Koran, dit doden doet geweld aan de meest heilige voorschriften uit de Koran. Gedurende de 20e eeuw is de militante vorm van vroomheid, het fundamentalisme, uitgebarsten in elke religie, als een rebellie tegen de moderniteit. Elke fundamentalistische beweging die ik heb onderzocht in het Jodendom, Christendom en Islam is ervan overtuigd dat een liberale, seculiere maatschappij het uitwissen van religie betekent. Door te vechten, zoals zij zich verbeelden, een strijd om te overleven, zien fundamentalisten zich vaak gerechtvaardigd de meer meedogende principes van de religie te negeren. Met het versterken van de meer felle passages die in al onze heilige geschriften bestaan, verdraaien zij de tradities.

Het zou een ernstige fout zijn om islam extremisten te zien als een authentieke vertegenwoordiger van de islam, net zoals James Kopp, een moordenaar van een abortus voorziener in Buffalo, N.Y, als een typisch christen te zien of Baruch Goldstein, die 29 gelovigen neerschoot in de Hebron moskee in 1994 en overleed tijdens de aanval, als een echte martelaar van Israël te zien. De grote meerderheid onder de moslims die met afschuw zijn vervuld door de gruwelijkheid van 11 september, moeten hun religie terugwinnen van diegenen die het zo gewelddadig van hen hebben gekaapt.